

El desgavell del PP balear

El PP illenc passa per una època força dolenta, molt delicada: sense gestionar institucions importants, sense poder convocar el congrés extraordinari que demana des de l'estiu de l'any passat, sense ser capaç de fer una efectiva oposició als governs locals, insulars i autonòmic d'esquerra i, sobretot, profundament dividit. "Ens començam a parèixer als d'esquerra, ja ens agrada més una brega que un bon dinar", diu, sorneguer, un ex-diputat conservador del Parlament.

Divisió

Miquel Vidal, president interí des de la forçada dimissió de José Ramón Bauzá el passat mes de juliol, intenta fer el que pot, però la situació el supera. En una recent reunió de càrrecs del PP, el passat abril, un aspirant a candidat a la presidència futura del partit, Biel Company, s'hagué de disculpar davant dels companys perquè la seva esposa s'havia revelat –per una errada involuntària– com una *troll* a les xarxes socials que criticava des de feia mesos amb duresa i grolleria els adversaris interns del seu marit. No era la primera vegada que passava una cosa així. L'ex-diputada Aina Aguiló, entusiasta de perdre hores a Twitter, es mostrà públicament sense voler, també per una errada, com a usuària d'un perfil fals des del qual feia de *troll* contra el sector regionalista del partit i contra tots els seus companys que no li agraden. Aquestes anècdotes ridícules revelen "una situació interna molt poc edificant, retraten bastant bé el que està passant en el partit", diu un altre antic dirigent, "sobretot retraten Vidal perquè ha estat incapaç de posar ordre i d'evitar tants d'espectacles depriments", sentència.

"El PP balear està xapat i això no és bo", assegura l'ex-dirigent, ex-senador,

El partit conservador illenc està immers en una situació de degradació progressiva que ningú és capaç de suposar com ni quan acabarà.

Reportatge de Miquel Payeras

ex-president del Consell de Menorca, ex-president del Parlament i ex-conseller Joan Huguet. "Jo no tenc cap por de rallar clar i llampant i que se sàpiga que dic el que dic", contesta quan se li demana si vol protegir la seva identitat. Per a ell la situació és "difícil, complicada i perillosa" i caldria que la divisió actual fos superada per una candidatura de consens a la presidència futura del PP. "No podem anar dividits al futur congrés. Si hi anam, el partit no es recuperarà".

En aquest moments dos bàndols es preparen per disputar-se el control futur del PP. Per una banda, hi ha el grup que els mitjans de comunicació en diuen "regionalista" i que vol presentar el citat Company com a candidat a president del partit. A l'altre costat apareix Jaime Martínez, del sector de José Ramón Bauzá. Entremig se situa José María Rodríguez, que no té intenció de liderar res però que controla la molt poderosa agrupació de Palma, contra la qual mai ningú ha guanyat un congrés i que, per tant, el seu suport resulta imprescindible per a aquell que vulgui ser president del partit.

Segons algunes interpretacions fetes per mitjans locals Company no només té el suport de Gabriel Cañellas sinó que l'antic president del partit (entre 1979 i 1995) i del Govern (1983-1995) l'impulsa

des de l'ombra perquè sigui el futur líder conservador. Però d'altres veus no ho veuen igual. "Després de les eleccions de maig de l'any passat per ventura sí que era així, però les coses han canviat molt des de llavors", diu un ex-diputat que no sap explicar les raons del canvi de Cañellas però assevera que ara està "allunyat" de les lluites internes. El ja citat Huguet, tanmateix, assegura conèixer què està passant: "Quan després de les eleccions (autonòmiques, de maig de 2015) va parèixer que molts de batlles i regidors crítics amb José Ramón (Bauzá) farien una passa endavant" i provocarien un cop intern per canviar les coses radicalment en el si del PP, com volia Cañellas, "resultà que a l'hora de la veritat, a la reunió del comitè regional (celebrada el juliol passat) tants i tants que havien dit tantes coses aquells dies varen tornar muts de cop, no badaren boca; només hi hagué dues intervencions dures, crítiques i que parlaren clar: la meua i la de Cañellas", rememora. Segons aquest ex-dirigent, l'antic líder sortí d'aquella reunió "molt decebut" amb tots els que abans havien parlat tant i que després a la reunió callaren. "Des d'aquell moment s'ha anat retirant, no vol dir això que no es reuneixi i parli amb militants, perquè per a molts és important el que pensa sobre com va el partit, però em fa l'efecte que ja no dóna un suport clar com donava abans" a Company.

El mes de juliol de 2015 semblava que en efecte hi hauria una mena de revolució interna al si del PP. Però com que la direcció central va prohibir el congrés extraordinari –que s'hauria d'haver celebrat a la tardor– que tothom desitjava i que ningú sap quan es podrà convocar, la situació interna s'ha anat "podrint" des d'aleshores, diu un dels consultats. En aquests moments cap dels dos suposats

A pesar que el president interí del PP balear, Miquel Vidal, fa el que pot, el desgavell el supera i no pot posar ordre intern.

aspirant a líder futur té perfil públic, no convoquen la premsa, no prenen posicions polítiques sobre res i es limiten a conspirar internament l'un contra l'altre. Mentrestant, "estam en una situació vegetativa com a partit, sense liderat, no feim oposició real per enlloc, no aprofitam les oportunitats que els governs d'esquerra ens donen [a les diferents institucions] i continuem instal·lats en la guerra de curta mirada", resumeix Huguet.

I el pitjor és que "ningú sap quan podrem celebrar el congrés", diu un altre dels consultats. Haurà de ser, això és segur, després del general, el qual es convocarà una vegada que hagin passat les eleccions: "Si Mariano Rajoy passa a l'oposició o si continua governant marcarà el futur congrés nacional", assegura aquesta font, perquè, primer de tot, "determinarà si se celebrarà immediatament, com seria si perdem el Govern, o si s'endarrerirà la convocatòria, com passaria si governam". Per a Huguet, però, la cosa més important serà que si el PP manté el Govern estatal "amb tota seguretat tindrè una direcció i una presidència forta que influirà, després, en els congressos de les regions més *calentes*, que són bàsicament dues, València i Balears, perquè a Madrid pareix que la cosa va quedant clara a favor de Cifuentes".

Per a aquest ex-dirigent consultat seria molt important, i fins i tot decisiu, que la direcció central fos forta perquè així podria afavorir una llista de consens a les Illes. "És imprescindible que puguem aconseguir-la perquè, si no, la situació actual es perllongarà en el temps i no serem capaços de reaccionar". Per al veterà ex-dirigent, si el PP arriba al futur congrés dividit en dues candidatures, el resultat serà "que ens debilitarem i que ens presentarem a les eleccions d'aquí a tres anys amb molt manco possibilitats de tornar a guanyar-les i recuperar el Govern". Està convençut, però, que finalment "cap dels dos" que aspiren a ser el futur líder, Company i Martínez, no serà l'elegit com a president: "Haurà de ser, insistesc, una persona de consens entre els grups, que compti també amb el suport de José María Rodríguez [el líder de l'agrupació de Palma] i que per damunt d'altres consideracions doni a tot el partit l'ànim que ara no té, les ganes de lluitar i la capacitat de tornar a guanyar el 2019 com hem guanyat tantes altres vegades en el passat". ●